

لهم إني
أعوذ بِكَ مِنْ أَنْ يُخْلِفَنِي
مِنْ حَمْلِ
مَا لَمْ أَحْمِلْ

دانشگاه گیلان

دانشکده ادبیات و علوم انسانی

کروه زبان و ادبیات فارسی

نظریه ای بازناب واقعیّت در داستان های صادق هدایت

از:

محمدثّه هادوی

استاد راهنما:

جناب آقا‌ی دکتر علی تسلیمی

استاد مشاور:

جناب آقا‌ی دکتر عباس خانفی

۱۳۸۹

تّقدیم به دو فرشته‌ی مهربان و صبور زندگی ام پر و مادر عزیزم؛

ونزیر دو خواهر و برادر مهربانم،

که همواره یار و یاورم بوده اند و پیامون این مسیر بدون دستگیری ها و هراسی های آنان کاری بس دشوار می نمود.

تقدیر و مشکر

مشکر و سپاس از آن خداوندی است که مربان ترین مربان است و حضور صمیمی اش موجب دلگرمی بندگان. درین راه دشوار، یاری ها و دلگرمی های عزیزانی پشتونزی کارم بود که برخود واجب می دانم از زحمت هایشان قدردانی کنم. از جناب آقای دکتر تسلیمی به عنوان استاد راهنمای عزیزانی پشتونزی کارم بود که برخود واجب می دانم از زحمت های زیادی راه محل کردیده اند تا بتوانم این کار را به میان و جناب آقای دکتر خاننی به عنوان استاد مشاور بسیار سپاس گذارم که درین راه زحمت های زیادی راه محل کردیده اند تا بتوانم این کار را به میان بر سالم بی شک اگر راهنمایی های ارزنده ای این دو بزرگوار نبود، قادر به ییمودن این مسیر نبودم؛ نیز استادان عزیزی که هفت سال انجمن اساتید گردیدی شان نصیم کردیده و در محضر آنان مطالب فراوانی آموخته ام و بهترین بحثات زندگی ام را در کنار آنان و در کلاس درشان گذرانده ام، بی نهایت سپاس گذارم.

فهرست مطالب

صفحه

خ	چکیده فارسی
۵	چکیده انگلیسی
۱	مقدمه
۵	فصل اول: کلیات
۶	۱- بخش اول: درآمدی بر جامعه شناسی ادبیات
۷	۱-۱- رابطه‌ی جامعه و ادبیات
۸	۲- بخش دوم: نظریه پردازان جامعه شناسی ادبیات
۱۰	۱-۲-۱- جامعه شناسی تولید اثر ادبی
۱۱	۱-۲-۲- جامعه شناسی محتوای اثر ادبی
۱۳	۱-۳- بخش سوم: آراء بزرگ ترین نظریه پردازان جامعه شناسی ادبیات
۱۳	۱-۳-۱- پیشالوکاچی (مارکس و انگلس)
۱۷	۱-۳-۲- لوكاچي
۱۸	۱-۳-۳- ۱- لوكاج و نظریه‌ی بازتاب واقعیت
۲۴	۱-۳-۳- ۲- گلدمون و روش ساختگرایی تکوینی
۳۰	نمودار شماره‌ی ۱
۳۰	نمودار شماره‌ی ۲
۳۰	نمودار شماره‌ی ۳

۳۱	فصل دوم : شرح زندگی، افکار و آثار صادق هدایت
۳۳	۲-۱ تاریخ نگار زندگی هدایت
۴۰	۲-۲ تأثیرپذیری و تأثیرگذاری هدایت
۴۲	۳-۲ سبک هدایت
۴۳	۴-۲ تفکر هدایت
۴۶	۵-۲ آثار هدایت
۴۷	۱-۵-۲ داستان ها
۵۰	۲-۵-۲ نمایش نامه ها
۵۰	۳-۵-۲ آثار تحقیقی
۵۱	۴-۵-۲ سفرنامه ها
۵۱	۵-۵-۲ فولکلور یا فرهنگ عامه
۵۲	۶-۵-۲ ترجمه ها
۵۳	فصل سوم: تلخیص و تحلیل جامعه شناختی داستان های صادق هدایت
۵۴	۱-۳ مجموعه داستان سگ ولگرد
۵۴	۱-۱-۳ داستان سگ ولگرد
۵۵	۱-۱-۱-۳ تحلیل داستان
۶۰	۲-۱-۳ داستان دن ژوان کرج
۶۱	۱-۲-۱-۳ تحلیل داستان
۶۵	۳-۱-۳ داستان بن بست
۶۷	۱-۳-۱-۳ تحلیل داستان

۷۳ مجموعه داستان سه قطره خون ۲-۳
۷۳ داستان گرداب ۱-۲-۳
۷۴ ۱-۱-۲-۳ تحلیل داستان
۷۹ داستان داش آکل ۲-۲-۳
۸۰ ۱-۲-۲-۳ تحلیل داستان
۸۴ ۳-۲-۳ داستان طلب آمرزش
۸۵ ۱-۳-۲-۳ تحلیل داستان
۸۹ ۴-۲-۳ داستان لاله
۹۰ ۱-۴-۲-۳ تحلیل داستان
۹۳ ۵-۲-۳ داستان صورتک ها
۹۴ ۱-۵-۲-۳ تحلیل داستان
۹۸ ۶-۲-۳ داستان مردی که نفسش را کشت
۹۹ ۱-۶-۲-۳ تحلیل داستان
۱۰۳ ۳-۳ مجموعه داستان زنده به گور
۱۰۳ ۱-۳-۳ داستان حاجی مراد
۱۰۴ ۱-۱-۳-۳ تحلیل داستان
۱۰۷ ۲-۳-۳ داستان داود گوز پشت
۱۰۸ ۱-۲-۳-۳ تحلیل داستان
۱۱۲ ۳-۳-۳ داستان آبجی خانم
۱۱۳ ۱-۳-۳-۳ تحلیل داستان
۱۱۷ ۴-۳-۳ داستان مردہ خورها

۱۱۸	۳-۳-۴-۱ تحلیل داستان
۱۲۱	۳-۴ مجموعه داستان سایه روشن
۱۲۱	۳-۴-۱ داستان زنی که مردش را گم کرد
۱۲۳	۳-۴-۱-۱ تحلیل داستان
۱۲۸	۳-۴-۲ داستان عروسک پشت پرده
۱۳۰	۳-۴-۲-۱ تحلیل داستان
۱۳۴	۳-۵ داستان حاجی آقا
۱۳۵	۳-۵-۱ تحلیل داستان
۱۴۳	۳-۶ داستان علویه خانم
۱۴۴	۳-۶-۱ تحلیل داستان
۱۵۱	نتیجه گیری
۱۵۵	منابع و مأخذ

نظریه‌ی بازتاب واقعیت در داستان‌های صادق هدایت

محمد شهلا هادوی

در طول تاریخ، پیوسته هنر و جامعه بر یکدیگر تأثیر متقابل داشته‌اند. آثار ادبی به ویژه رمان، ریشه در اجتماع زمان خود دارند و بیانگر مسائل اجتماعی، سیاسی، فرهنگی و تاریخی جامعه‌ی خود هستند. جنبه‌ی واقع گرایانه‌ی رمان سبب شده تا این نوع ادبی، هم چون آینه‌ای مسائل زمان خود را منعکس کند.

هدف جامعه‌شناسی ادبیات، بیان پیوندهای جامعه و ادبیات و نیز آشکارسازی چگونگی بازتاب واقعیت‌های اجتماعی در آثار ادبی به ویژه در رمان است. نخستین بار کسانی چون مدام دوستال و ایپولیت تن سعی کردند به تعامل جامعه و ادبیات بپردازنند. بعدها مارکس و انگلیس و به دنبال آن‌ها، لوکاج و گلدمان به عنوان بزرگ ترین نظریه‌پردازان در زمینه‌ی جامعه‌شناسی ادبیات، سعی داشتند بین ساختارهای اجتماعی و ساختارهای ادبی تأثیر متقابلى را نشان دهند. آن‌ها، رمان را انعکاس زندگی اجتماعی عصر نویسنده و نیز زاییده‌ی جهان‌نگری خاص او می‌دانند.

صادق هدایت از داستان نویسان رئالیست معاصر ایران است که بازتاب واقعیت زندگی انسان‌ها، تحولات اجتماعی و بیان تضادهای جوامع شهری و روستایی از درونمایه‌های آثار او است. در این رساله سعی شده تا با بررسی مسائل تاریخی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی جامعه‌ی عصر نویسنده و نیز جهان‌نگری او، نشان داده شود که جامعه و اثر ادبی همواره بر هم تأثیر نهاده و در پیوند با یکدیگر شکل گرفته‌اند.

کلید واژه: صادق هدایت، نظریه‌ی بازتاب، اجتماع، مارکس، لوکاج و گلدمان.

abstract

The Theory of Reality Reflection in the Sadegh Hedayat Fiction

Mohaddeseh Hadavi

Art and society have had mutual effect continuously on each other during the history. literary works specially novels have originated in its time community and they represent the social, political, cultural and historical problems of their own society. Realistic aspect of novel has caused this literary genre to reflect its time problems as a mirror.

The purpose of literary sociology is expressing the connection of the society and literature as well as the clarity of the social facts reflection way in literary works specially in novels. Individuals such as Mme De stael and Hypolite taine attempted to work on the society and literature interaction for the first time. later on, Marx and Engles and then Lukacs and Goldmann tried to represent an interaction among social and literary structures, as the greatest theorision in the field of literary sociology. They believe that novels are the social life reflection of the authors time as well as the born of his specific world view.

Sadegh Hedayat is one of the contemporary Iranian realistic novelists whose works theme's the reflection of human life realities, social developments and expressing the city and village societies contrasts. It has been attempted to represent the continuous mutual effect of society and literary works on each other and their related formation through considering the historical, social, political and cultural problems of the society in writers time as well as his world view.

Key words: Sadegh Hedayat, Reflection Theory, community, Marx, Lukacs, Goldmann.

مقدمة

توضیح مختصر مسأله و هدف از اجرا

در بحث از ادبیات و جامعه، همواره باید این مسأله را در نظر گرفت که ادبیات ذاتاً پدیده‌ای اجتماعی است. البته تصویر جامعه در ادبیات کلاسیک، چندان به وضوح منعکس نشده است؛ در حالی که در عصر جدید – از دوران مشروطه – ادبیات همواره به مثابه آیینه‌ی اجتماع تلقی شده است. هر اثر ادبی کم و بیش از جامعه و تحولات آن تأثیر می‌پذیرد و تا حدی جامعه نیز تأثیر می‌گذارد که این نشان دهنده‌ی تعامل ادبیات و جامعه است. این تعامل میان جامعه و ادبیات، مبحثی مهم در میان پژوهشگران و منتقدان در هر دو حوزه‌ی ادبیات و جامعه‌شناسی بوده که باعث شکل گیری علم جامعه‌شناسی ادبیات شده است.

جامعه‌شناسی ادبیات دانشی میان رشته‌ای است که پیوسته به دنبال شناخت عنصرهای پیوند دهنده‌ی اثر ادبی با جامعه‌ی عصر نویسنده است. با بهره گیری از قوانین و روش‌های اصولی علم جامعه‌شناسی و از طریق نگرش جامعه‌شناختی به ادبیات، می‌توان به تعامل جامعه و ادبیات پی برد.

ادبیات از ابتدای پیدایش، دستخوش دگرگونی‌های فکری و فرهنگی گردیده است؛ این دگرگونی‌ها ریشه در زمینه‌های مختلف اجتماعی، سیاسی و فرهنگی دارد که در شاخه‌های گوناگون پدیدار گشته است. یکی از این شاخه‌ها، رمان و داستان است که ادبیات و اجتماع را با هم همگام می‌سازد و حقایق سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی را در متن منعکس می‌کند. مطالعه و بررسی یک اثر ادبی از دیدگاه علم جامعه‌شناسی با استفاده از اصول و روش‌های تحقیق، مسأله‌ی اساسی پژوهش در این عرصه است. داستان و رمان وسیله‌ی مناسبی برای بیان اندیشه‌ها و مسائل گوناگون اجتماعی، سیاسی، فرهنگی و نیز تفکرات و عقاید نویسنده به شمار می‌آید و از میان انواع ادبی، خوانندگان بیشتری را به خود جذب می‌کند. بنابراین نویسنده‌گان با بهره گیری از این نوع ادبی، می‌توانند عقاید و تفکرات خود و نیز مشکلات جامعه را با دقّت بیشتری و مطابق خواست خواننده بیان کنند و به تولید یک اثر ادبی مفید بپردازنند.

نویسنده در پی این است که واقعیات مردم طبقه و جامعه‌ی خود را در اثرش منعکس کند؛ بنابراین نقد جامعه‌شناختی ادبیات علاوه بر بررسی ساختار و محتوای اثر ادبی، به بررسی ارتباط بین اثر و جامعه که باعث شکل گیری اثر می‌شود نیز می‌پردازد. توجه و دقّت نویسنده، به بازتاب واقعیات اجتماعی در اثر ادبی و نیز تأثیر ارزش‌های اجتماعی جامعه و تحولات سیاسی بر شکل گیری انگیزه و خواست نویسنده، اصلی مهم در تحلیل و نقد جامعه‌شناختی ادبیات به شمار می‌رود.

در این پژوهش سعی شده به نقد و بررسی داستان های رئالیستی صادق هدایت از منظر جامعه شناختی، از طریق تحلیل محتوا و نیز بررسی تحولات اجتماعی و فرهنگی عصر نویسنده پرداخته شود و نیز نشان داده شود که هدایت چگونه از واقعیت های اجتماعی تأثیر پذیرفته و آن را در آثارش منعکس کرده است.

هدف اصلی این پژوهش، آشنایی با نظریات جامعه شناسان به ویژه مارکس، انگلس، لوکاج و گلدمان است و نیز اثبات رابطه‌ی متقابل میان آثار ادبی و جامعه‌ای است که نویسنده در آن زندگی می‌کند تا مطابق نظریات صاحب نظران این علم و با رویکردی جامعه شناسانه، نتیجه‌ی مورد نظر در این زمینه حاصل شود.

پیشینه‌ی تحقیق

در زمینه‌ی نقد اجتماعی و جامعه شناسی رمان که به بررسی ساختار جامعه و رمان و تأثیر آن‌ها بر یکدیگر می‌پردازد، کتاب‌های زیادی نوشته شده است که علی‌رغم ترجمه‌های سنتی و متن دیریاب این کتاب‌ها مورد مطالعه قرار گرفتند. در زمینه‌ی داستان و رمان نیز منابع بسیار است و تعدادی از پژوهشگران بر جسته‌ی ایران به نقد و بررسی آثار نویسنده‌گان پرداخته‌اند که از این منابع در نوشتمن این رساله، بهره برده شد. اما آن‌چه که بیش از همه در این میان راهگشا بود، کتاب‌هایی بودند که خاص آثار هدایت تألیف گردیده‌اند.

انتخاب بررسی و تحلیل آثار هدایت با توجه به حجم کارهایی که در مورد او و آثارش انجام شده است، به دلیل علاوه‌ی محقق و تازگی این رویکرد به آثار هدایت بود. در این رساله سعی شده تا هر داستانی که با موضوع مورد نظر ارتباط داشت، انتخاب شده و به بررسی و تحلیل آن‌ها با توجه به نظریات اندیشمندان جامعه شناسی پرداخته شود. به طور کلی در حیطه‌ی تحلیل جامعه شناختی داستان‌های رئالیستی هدایت، منابع کمی موجود است که در جهت پیش برداشله‌ی حاضر مورد مطالعه قرار گرفتند.

روش تحقیق

روش تحقیق رساله‌ی حاضر، تحلیلی – جامعه شناختی و شیوه‌ی گردآوری مطالب و اطلاعات، کتابخانه‌ای است. ابتدا به روش گردآوری اطلاعات کتابخانه‌ای، آثار مربوط به لوکاج و گلدمان و نیز مارکس و انگلس مورد مطالعه قرار گرفت و پس از

تهیه‌ی فیش از مطالب مربوط و نیز مطالعه‌ی آثار هدایت، به تجزیه و تحلیل آثار هدایت از منظر علم جامعه شناسی پرداخته شد و مطالب مورد نظر به تحریر در آمد.

ساختار پایان نامه

این رساله در سه فصل تدوین شده است:

۱) فصل اول: کلیات، که در این فصل مباحثی راجع به جامعه شناسی ادبیات و نظریات مختلف صاحب نظران این عرصه نظیر مارکس، انگلس، لوکاج و گلدمون مطرح می‌شود و نیز رابطه‌ی جامعه و ادبیات و تأثیر متقابل آن‌ها بر هم، مورد بررسی قرار می‌گیرد.

۲) فصل دوم: جهت آشنایی بیشتر با صادق هدایت، مطالبی از زندگی، افکار و آثار او مطرح می‌شود.

۳) فصل سوم: در این فصل به تحلیل آثار صادق هدایت بر اساس رویکرد «بازتاب واقعیت» پرداخته می‌شود. در تحلیل این داستان‌ها، در نظر گرفتن زمان نوشتن آن‌ها دارای اهمیت است. هدف این فصل، نشان دادن میزان بازتاب واقعیات اجتماعی در داستان‌های صادق هدایت است؛ بنابراین آن دسته از داستان‌هایی که قابلیت انطباق با نظرات مذکور را داشتند، مورد بررسی قرار گرفت. این فصل شامل شش بخش می‌باشد؛ بخش اول: مجموعه داستان سگ ولگرد (سگ ولگرد، دن ژوان کرج، بن بست)، بخش دوم: مجموعه داستان سه قطره خون (گرداب، داش آکل، طلب آمرزش، لاله، صورتک‌ها، مردی که نفسش را کشت)، بخش سوم: مجموعه داستان زنده به گور (حاجی مراد، داود گوژپشت، آجی خانم، مرد خورها)، بخش چهارم: مجموعه داستان سایه روشن (زنی که مردش را گم کرد، عروسک پشت پرده)، بخش پنجم: داستان بلند حاجی آقا، بخش ششم: داستان بلند علویه خانم، ابتدا خلاصه‌ای از داستان‌ها ارائه گردید و بعد مورد تحلیل قرار گرفت.

فصل اول:

کلیات

۱- بخش اول: درآمدی بر جامعه شناسی ادبیات

یکی از شیوه‌های نقد و بررسی اثر ادبی که شیوه‌ای نوین محسوب می‌شود، نقد جامعه شناختی ادبیات است. «اصالت جامعه شناسی ادبیات در برقراری و تشریح مناسبات جامعه و اثر ادبی است. جامعه پیش از اثر وجود دارد و نویسنده را مشروط می‌کند و نویسنده نیز به بازتاب و بیان جامعه می‌پردازد.» (ایوتادیه، ۱۳۷۷: ۹۸)

در نقد جامعه شناختی رمان، پژوهشگر پیوسته به دنبال روابط میان جامعه و ادبیات است و روابط متقابل شکل گرفته میان ادبیات به عنوان بازتاب دهنده‌ی واقعیات جامعه و جامعه به عنوان نهادی تأثیرگذار به روی ادبیات مورد بررسی قرار می‌گیرد. «جامعه شناسی رمان بر اساس دو فرضیه‌ی بنیادین و مکمل گسترش یافته است. بر طبق فرضیه‌ی اول، پیشرفت رمان با پیشرفت فردگرایی بورژوازی هم زمان است که هم در عرصه‌ی تولید و هم در عرصه‌ی دریافت این نوع ادبی جلوه‌گر می‌شود. بر اساس فرضیه‌ی دوم، رمان عالی ترین متن «رئالیستی» است، زیرا نگارش آن، گرایش علمی و ماتریالیستی بورژوازی را جذب می‌کند. به علاوه رمان برخلاف تراژدی یا حماسه‌ی فئودالی، محافل اجتماعی محدود (اشراف) را برتر نمی‌شمارد بلکه به طبقات شهری و تمام اهالی روی می‌آورد.» (زیما، ۱۳۷۷: ۱۵۷)

یکی از محورهای جامعه شناسی ادبیات این است که «در آفرینش هنری، یک فرد به تنها یی مورد نظر نیست بلکه اثر، بیان نوعی آگاهی جمعی است که هنرمند باشد تا بیش از اکثر افراد در تدوین آن شرکت می‌ورزد.» (گلدمان، ۱۳۷۷: ۶۴) جامعه شناسی با برگزیدن روشی علمی، عوامل و زمینه‌های اجتماعی تأثیرگذار در شکل گیری اثر ادبی و پیوند این عوامل با جامعه و جنبه‌های مختلف زندگی اجتماعی و نیز تأثیر اثر ادبی را بر جامعه مورد تحلیل قرار می‌دهد. در این بررسی‌ها، محقق ساختار اثر ادبی را با ساختارهای اجتماعی می‌سنجد و افکار و اندیشه‌های نویسنده را در پیوند با این ساختارهای اجتماعی بررسی می‌کند. از آن جایی که ادبیات ریشه در زندگی اجتماعی انسان دارد، به عنوان یکی از نهادهای اجتماعی به آن نگریسته می‌شود.

جامعه شناسی ادبیات با ایجاد رابطه میان ادبیات و جامعه، از یک سو به بیان روابط جامعه و اثر ادبی می‌پردازد و از سوی دیگر، به توصیف نحوه‌ی بازتاب وقایع جامعه در اثر ادبی می‌پردازد. «ادبیات، از ذات زندگی اجتماعی می‌تروسد و یکی از عوامل ضروری حیات اجتماعی است و پایاپای تحولات جامعه، تحول می‌پذیرد.» (آریان پور، ۱۳۵۴: ۷۶)

بحث اصلی در جامعه شناسی ادبیات، ارتباط میان جامعه و ادبیات است. در این مبحث سعی شده تا علاوه بر پرداختن به ارتباط متقابل ادبیات و جامعه، روش‌های علمی به کار رفته در جامعه شناسی ادبیات و نظرات اندیشمندان این علم نیز مطرح شود تا با پیش زمینه‌ی فکری وارد بحث جامعه شناسی ادبیات شویم.

۱-۱-۱ رابطه‌ی جامعه و ادبیات

تعامل میان جامعه و ادبیات و تأثیر آن دو به روی هم، بحتی است که از گذشته تاکنون ذهن پژوهشگران جامعه شناس را به خود مشغول کرده است. در هنگام نقد جامعه شناختی اثر ادبی، نخستین چیزی که ذهن پژوهشگر را درگیر می‌کند، مسئله‌ی روابط متقابل ادبیات و جامعه و تأثیر و تأثر آن دو است.

هنر و جامعه پیوسته به روی هم تأثیر متقابل داشته‌اند؛ ادبیات نیز به عنوان هنر از این قاعده مستثنی نیست. «رمان از نظر شکل و محتوا، نسبت به بقیه‌ی هنرها شاید به جز سینما، به طور مستقیم تری از پدیده‌های اجتماعی مایه می‌گیرد و با وجود این که رمان‌ها غالباً وابسته به لحظات خاص جامعه هستند، هنگام مطالعه‌ی آن‌ها باید توجه داشته باشیم که با نوعی هنر سر و کار داریم. (زرافا، ۱۳۶۸: ۹) در واقع «نویسنده‌ی رمان، گزارشگر طبقات واقعی جامعه است، طبقات دوگانه‌ای که منش بورژوازی و ضد بورژوازی را نمایش می‌دهد. از همین رو ساختار رمان با ساختار جامعه پیوند می‌خورد، یعنی بین رمان و واقعیت اجتماعی شباهت ساختاری وجود دارد.» (تسليمی «ب»، ۱۳۸۸: ۱۷۵) بنابراین یک اثر ادبی را باید در ساختار جامعه‌ای که اثر در آن پدید آمده است، بررسی کرد.

از آن جایی که ادبیات هر جامعه، متأثر از محیط طبیعی و اجتماعی آن جامعه و تحولات اجتماعی، سیاسی و فرهنگی آن، شکلی خاص به خود می‌گیرد، اگر پژوهشگری بخواهد به بررسی یک اثر ادبی که موضوع پژوهش او را تشکیل می‌دهد بپردازد، باید آن را در غالب ساختار اجتماعی، فرهنگی تبیین کند. برای تحلیل یک رمان، «باید آن را در وابستگی با زمینه‌ی تاریخی و شرایط مادی و ایدئولوژیکی زمان نگارشش ارزیابی کنیم.» (مایرانیان، ۱۳۵۸: ۱۷) یعنی باید به شرایط اجتماعی و تاریخی که اثر در آن تولید شده، توجه نشان داده شود و هم چنین زمینه‌های فرهنگی و باورهای مردم در یک اجتماع نیز در هنگام بررسی و تحلیل اثر ادبی باید مورد توجه واقع شود، زیرا «آثار ادبی یکی از منابعی هستند که به صورت غیرمستقیم و ناخودآگاه، ساختار اجتماعی، شرایط زندگی، وضعیت قشرها و طبقات گوناگون و حتی دیدگاه و ایدئولوژی نویسنده را بیان می‌کنند.» (کوثری، ۱۳۷۹: ۱۵)

در تأثیر متقابل جامعه و ادبیات، تأثیراتی که جامعه بر نویسنده به عنوان تولید کننده‌ی اثر ادبی می‌گذارد، حائز اهمیت است، زیرا نویسنده به عنوان پدید آورنده‌ی اثر، در تحلیل واقعیت‌زندگی افراد و بازتاباندن آن در متن داستان، نگاهی دقیق‌تر و عمیق‌تر از دیگران دارد. نویسنده تحت تأثیر محیط اجتماعی و فرهنگی جامعه، به آفرینش اثر ادبی می‌پردازد و اندیشه‌ها، باورها و جهان نگری خود را در اثر منعکس می‌کند.

بنابراین با طرح این پیش‌زمینه که ادبیات به ویژه رمان، بازتابی از جامعه‌ی عصر خود است، منتقد ادبی یا پژوهشگر جامعه‌شناسی ادبیات باید با در نظر گرفتن پدیده‌های اجتماعی و تاریخی زمان تولید اثر و تحولات مختلف آن، بیان کند که ادبیات تا چه اندازه از مسائل و تحولات اجتماعی و تاریخی زمان خود تأثیر پذیرفته است. به عبارتی «نوعی تداوم یا توازن میان تحلیل جامعه‌شناسی رمان و رشد تاریخی آن وجود دارد. امروزه دیگر رمان نویس، فردی نیست که تنها با توصیف پدیده‌های اجتماعی و روانی در ارتباط باشد. جامعه‌شناس بیشتر با مفهوم زندگی اجتماعی در نظر نویسنده سر و کار دارد و در نتیجه، موقعیت و آگاهی طبقاتی نویسنده نیز برای او اهمیت دارد.» (زرافا، ۱۳۶۸: ۵۶)

۲- بخش دوم: نظریه پردازان جامعه‌شناسی ادبیات

بعد از بیان این مسئله که ادبیات و جامعه تأثیر متقابل بر هم دارند، اشاره به دیدگاه‌هایی که نخستین بار به بررسی و بیان این مسئله پرداختند و هم چنین سیر و پیشرفت این علم در طول تاریخ و مهم ترین نظریه پردازان آن، ضروری است.

مفهوم ارتباط بین جامعه و ادبیات از قدیم بین اندیشمندان محل تأمل بوده است؛ نخستین جرقه‌های آن به افلاطون^۱ و بعد از آن به ارسطو^۲ باز می‌گردد که به گونه‌ای غیر مستقیم مسئله‌ی تعامل ادبیات و جامعه را بیان کرده‌اند. اما به صورت جذی و مشخص، در آغاز قرن نوزدهم میلادی اوّلین پایه‌های علم جامعه‌شناسی ادبیات بنیان نهاده شد؛ مadam دواستال^۳ در سال ۱۸۰۰ میلادی در کتاب خود با عنوان ادبیات از منظر پیوندهایش با نهادهای اجتماعی، از تأثیر دین و آداب و قوانین به عنوان یک نهاد اجتماعی بر روی ادبیات و نیز تأثیر ادبیات بر دین و آداب و قوانین سخن گفت. البته «بسیاری از مطالب کتاب به ادبیات ربطی ندارد و نمونه‌ی دیگری است از نگرش اجمالی به تاریخ مغرب زمین به شیوه‌ی نظریه پردازانه‌ای که

¹ Plato

² Aristote

³ Mme De stael

مطلوب نویسنده‌گان قرن هجدهم بود، که مفهوم روح قومی را مطرح کرد و منظور از آن، نگرش خاص موجود در دوره ای خاص است. با این وجود، نظریه‌ی نظریه‌ی ادبی در کتاب موجود است.» (ولک، ۱۳۷۹: ۲۶) بعد از مادام دواستال، ایپولیت تن^۱ (۱۸۲۸-۱۸۹۳) که او را «بنیان‌گذار علم جامعه‌شناسی ادبیات» می‌دانند، تعریف تازه‌ای از پیوند جامعه و ادبیات ارائه داد. تأکید اصلی نظریه‌ی تن بر سه مفهوم نژاد، محیط و زمان است. او معتقد است که پدیده‌های اجتماعی و نیز ادبیات، تحت تأثیر این سه عامل قرار دارند. او سعی داشت تا از منظر عوامل زیستی، فرهنگی و تاریخی –که آثار ادبی نتیجه‌ی تعامل این سه دسته‌اند– به تحلیل اثر ادبی بپردازد. منظور او از نژاد در این نظریه، همان روح قومی است که در آثار ادبی تجلی می‌یابد و محیط نیز در بردارنده‌ی عناصر اقلیمی و اوضاع سیاسی و اجتماعی حاکم بر یک ملت است که به انسان‌هایی که در آن هستند، ویژگی‌های خاص می‌بخشد که این ویژگی‌ها از نظر محتوا و فرم، بر آفرینش‌های ادبی تأثیر می‌گذارد. زمان نیز همان «روح زمان» است به همراه ذوق و گرایش مردم جامعه در دوره ای خاص.

ایپولیت تن از جامعه‌شناسی علمی ادبیات ناتوان است زیرا او فقط از تأثیر نژاد و محیط و زمان بر نویسنده سخن می‌گوید ولی نمی‌تواند میزان تأثیرگذاری این عوامل را در آفرینش اثر ادبی مشخص سازد؛ اما به واسطه‌ی نظریات تن، جامعه‌شناسی ادبیات گامی بلند در جهت پیشرفت و کامل شدن برداشت. در قرن بیستم با گسترش مکاتب فلسفی، ادبی و روان‌شناختری، نظریات جامع تری درباره‌ی رابطه‌ی جامعه و ادبیات و نیز رابطه‌ی ادبیات با مخاطبان، تدوین و عرضه شد (عسگری، ۱۳۸۶: ۴۷) که مهم ترین آن‌ها تحت تأثیر عقاید کارل مارکس^۲ (۱۸۱۸-۱۸۸۳) فیلسوف و اقتصاد دان آلمانی شکل گرفت و مارکسیسم بر نظریات ادبی و جامعه‌شناختری قرن بیستم تسلط یافت. از نظر مارکس، ادبیات به عنوان یک نهاد روبنایی، تحت تأثیر ساختارهای اقتصادی جامعه به عنوان نهاد زیربنایی قرار دارد و اقتصاد زیربنایی است که نهادهای روبنایی هم چون سیاست، حکومت، قانون، هنر و ادبیات را پایه گذاری می‌کند. مارکسیست‌ها به ادبیات به عنوان سلاحی برای مبارزه می‌نگریستند و معتقد بودند که طبقه‌ی کارگر باید از ادبیات به عنوان سلاحی برای إحقاق حقوق از دست رفته‌ی خود استفاده کند. (همان: ۴۷)

تحت تأثیر این عقاید مارکسیستی، نظامی شکل گرفت که مبارزه‌ی طبقاتی و دفاع از حقوق کارگر را مبنای کار خود قرار داد. از نظر مارکسیست‌ها، ادبیات گزارشگر صریح واقعیت اجتماعی و تحولات آن است و رابطه‌ای مستقیم میان ادبیات و اجتماع وجود دارد و از آن جایی که نویسنده، واقعیات اجتماعی را در متن ادبی بازتاب می‌دهد، بنابراین ادبیات بر جامعه تأثیر

^۱ Hypolite taine

² Karl Marx

می گذارد و نیز از آن اثر می پذیرد. این نگاه جبرگرایانه بخش زیبایی شناختی اثر را نادیده می گیرد و وظیفه‌ی آن را به انتقال آگاهی جمعی محدود می کند و مقام آن را به خدمتگزاری سیاست پایین می آورد. اما همین نظریات مارکسیستی، آغازگر بسیاری از مباحث مهم در علم جامعه شناسی ادبیات است. بعدها جورج لوکاج^۱ (۱۸۸۵_۱۹۷۱) و به پیروی از او، لوسین گلدمان^۲ (۱۹۱۳_۱۹۷۰) با استفاده از این عقاید مارکسیستی، به عنوان بزرگ ترین جامعه شناسان ادبیات، در جهت پیشرفت این علم کمک شایانی کردند و مبانی و نظریات آن را گسترش دادند که در ادامه به طور مفصل به آن خواهیم پرداخت.

پیش از شرح تفصیلی نظریه‌های نقد جامعه شناختی ادبیات، لازم است به بررسی دو رویکرد مهم در مطالعات جامعه شناختی ادبیات بپردازیم.

۱-۲-۱ جامعه شناسی تولید اثر ادبی

در این مقوله، پدیده‌ی ادبی هم چون فرآیند اقتصادی در نظر گرفته می شود که سه عامل مهم در این راستا همانند سایر پدیده‌های اقتصادی، تولید، توزیع و مصرف است. در این فرایند، سه گروه از افراد مشاهده می شود: نویسنده‌گان به عنوان تولید کنندگان اثر ادبی هستند، ناشر به عنوان توزیع کننده‌ی آثار و خوانندگان همان مصرف کنندگان هستند. بر جسته ترین تحقیقات در این زمینه، پژوهش‌های روبرت اسکارپیت^۳ فرانسوی است که از دریچه‌ی پیوند اثر ادبی با مقولات اقتصادی وارد جامعه شناسی ادبیات شد. (عسگری، ۱۳۸۶: ۴۸) اسکارپیت می گوید: «در هر نقطه‌ای از این شبکه، حضور افراد آفرینشگر، آثار و جمع خوانندگان، مسائلی را پیش روی ما قرار می دهد: حضور افراد آفرینشگر، مسائل تفسیرهای روانی، اخلاقی و فلسفی را مطرح می سازد؛ آثار که نقش میانجی را بر عهده دارند، مسائل زیبایی شناختی، سبک، زبان و صناعت نگارش را پیش روی ما می گذراند و سرانجام جمع خوانندگان، مسائل تاریخی، سیاسی، اجتماعی و حتی اقتصادی را مطرح می کنند. به عبارت دیگر پدیده‌ی ادبی را در این سه عرصه- دست کم- به صدها شکل می توان بررسی کرد.» (اسکارپیت، ۱۳۷۶: ۹)

¹ Georges Lukacs

² Lucien Goldmann

³ Robert Escarpit